

Nagyhét

Nagyhétfő

Iz 42,1-7 * Jn 12,1-11

„Íme az én szolgám, akit támogatok, választottam, akiben kedvem telik.”

Nézd Jézust: ez a szemlélés vezet be a Nagyhét s a Szent Háromnap titkába. Őt szemlélve minden a helyére kerül és elnyeri értelmét.

Júdás esete figyelmeztet arra, hogy a szegények ügyének felkarolása könnyen pusztá ürüggyé válhat, ha csupán a szegényeket nézzük és nem Jézust. Aki őt szemléli, a szegényeket is észreveszi, és helyesen fogja felismerni, mit kell tennie értük, mert benne látja őket, s őt látja bennük. Csak az ismerheti fel a szegényekben Krisztust, aki már elég sokat szemlélte őt kizárólagos figyelemmel, mint oly sokan a szentek körül.

Új evangelizációról beszélünk és a sokféle ínségről, amelyet nem nézhetünk tétlenül. Közben megfélekedünk arról, hogy mindenekelőtt önmagunk evangelizációjára kell gondot viselnünk, s erre nincs jobb alkalom, mint az Urunk, Jézus Krisztus szenvedésének, halálának és feltámadásának misztériumaiban való elmélyülés. Hogy hirdethetnénk szóval és tettel, életünkkel az evangéliumot, ha nem hagyjuk, hogy előbb bennünket járjon át szívünk mélyéig? Mit tudunk adni a szegényeknek, a szenvedőknek, a hitetleneknek, ha érzéketlenül megünnepeljük el hitünk legmélyebb titkai mellett?

Ismét Máriától kell tanulnunk, aki újra csak példát ad nekünk, hogyan figyeljünk az egy szükségesre. Az ő ingyenes, pazarlóan nagylelkű szeretete méltó egyedül ahhoz a túlradó tékozló szeretethez, amelyet Isten Fia irántunk tanúsított. Az ő csendes, háttérbe húzódo, ugyanakkor ünnepet rendező lelkülete illik ahhoz a misztériumhoz, amelynek megünnepelésére készülünk. S az ő tiszteletteljes, alázatos hódolata jár annak, aki áldozat lett értünk, hogy elvegye bűneinket.

Ez a néhány nap az igazi keresztény lelkigyakorlat. Olyan lélekkel kell készülnöm rá, mintha életem utolsó Húsvétját ünnepelném itt a földön. Félre kell tennem a legnemesebb ügyeket, legfontosabb feladatokat is, háttérbe szorítani az emberi szempontokat, és szememet Jézusra függeszteni. Így talán azt is észreveszem, amikor a kínzások közepette rám tekint, mint egykor Péterre, aki ettől a pillantástól újjászületett a bűnbánat könnyeiben.